

Kniha Jeremjáš, 1:14

„Nato mi řekl Hospodin: „Od severu se přivalí zlo na všechny obyvatele země.““

Antifonář Karla Holého (cca 870)

„Nejblahosklonnější Milosti, jež zachovááš naše těla, ochraň nás, Bože, před surovým lidem Seveřanů, který plení naše země.“

Alcuin, Dopis Æthelredovi (793)

„Hle, je tomu téměř 350 let, co jsme my a naši otcové obývali tuto nejmilovanější zemi, a za celou tu dobu se v Británii neobjevil takový děs, jaký jsme nyní utrpěli od pohanského pokolení, a dokonce jsme ani nemyslili, že někdo takový útok z moře může vykonat. Pohled, kostel Svatého Cuthberta je postříkán krví Božích knězů a je okraden o všechny ozdoby. Místo nad všechny místa v Británii ctihodnější se stalo pohanům mršinou. (...)

Popřemýšlej o svém oblečení, o upravování účesů a o požitkářských zvycích vládců i prostého lidu. Podívej se na ozdoby ve svých vousech a vlasech, jimiž sis přál podobat těmto pohanům.“

Alcuin, Soucitný dopis lindisfarneskému biskupu Highbaldovi a jeho mnichům (793)

„Když jsem pobýval s tebou, těšival jsem se z důvěrnosti tvé lásky. A naopak pohroma vaší trýzně mne každý den velmi zarmocňuje, ačkoli jsem daleko, když pohané znesvětili Boží svatyně a prolili krev svatých kolem oltáře, vyplnili dům naší naděje, pošlapali těla svatých v Božím chrámu, jako by to byl hnůj na ulici. Co jiného máme dělat, než naříkat společně s vámi v našich duších před Kristovým oltářem (...).

Jakou jistotu mají kostely v Británii, jestliže se sám Svatý Cuthbert, který má tak velké množství světců, neubrání? Tato událost je buď začátkem většího souzení, anebo ji na ně seslali hříchy obyvatel. Popravdě, nestalo se to náhodou, nýbrž je to známkou, že se o to někdo řádně zasloužil. Ale nyní vy, kdož jste zůstali, mužně stůjte, statečně se bijte a chraňte tábor Boží. (...).“

Anglosaská kronika, rukopis D (cca 1050)

„Toho roku se v Northumbrii objevila zlověstná znamení, jež tuze vyděsila všechen tamní lid. V jednom kuse se blýskalo a ve vzduchu bylo vidět ohnivý drak. Brzy nato přišel veliký hladomor a téhož roku byl pak při strašlivém nájezdu pohanů zničen chrám Páně v Lindisfarne – celý jej vyrabovali a mnoho mnichů tam pobili.“

Symeon z Durhamu, Historia Regum (cca 1129)

„V tomtéž roce přišli do Británie ze severních krajů pohané s loděmi jako bodající sršni a rozprchli se do všech stran jako hroziví vlci. Kradli, trhali, a zabíjeli nejen nákladní zvířata, ovce a voly, ale také kněze a diákonky, a společenství mnichů a jeptišek. A dorazili ke kostelu v Lindisfarne, všechno těžce zpustošili, pošlapali svatá místa nečistými kroky, rozkopali oltáře a zmocnili se všech pokladů svatého kostela. Některé bratry zabili, některé odvěkli pryč v okovech, mnoho jich zahnali, nahých a zraněných, a některé utopili v moři.“